

i Fordringen om, at Domsforhandling i en ny Sag først maa paabegyndes, naar Dom i den sidst optagne Sag er vedtaget. Ændringsforslaget bestemmer nemlig, at *som Regel* maa Domsforhandling i en ny Sag først paabegyndes, naar Raadslagning i den sidst optagne Sag har været afholdt, men at Raadslagningen skal ske snarest muligt og senest næste Søgningdag efter Sagens Optagelse. Om den nærmere Motivering af disse Lempelser henvises i øvrigt til det foreliggende Lovforslags Motiver til denne Paragraf.

Ved Lovforslagets §§ 12, 16 og 17 er det foreslaaet, at Paaanke og Kære fra Sø- og Handelsretten skal ske til Højesteret i Stedet for som i Retsplejeloven foreskrevet til Landsretten. Dette kan Udvalget tiltræde, men derimod kan det ikke billiges, at saadan Paaanke for visse Sagers Vedkommende kun skal kunne ske med Justitsministeriets Tilladelse. Man finder, at Administrationen ikke bør have Indflydelse paa, hvorvidt saadan Paaanke skal kunne ske; det maa overlades til Parterne selv at afgøre, om de vil paaanke eller ej. Faren for, at Højesteret skulde blive overbebyrdet, naar der ikke var en saadan Begrænsning i Adgangen til Paaanke, er neppe stor. Parterne ved Sø- og Handelsretten vil i Regelen være klare over, hvorvidt Paaanke kan betale sig, ligesom det kan forventes, at der ret hurtigt vil danne sig en Praksis, som i nogen Grad vil regulere Paaankningernes Antal.

Udvalget kan tiltræde Lovforslagets § 14, hvorved det Beløb, for hvilket Skyldneren ved Udlæg kan udtage Genstande af en vis Art, forhøjes. Man mener det endda forsvarligt at give Skyldneren en yderligere Beskyttelse, dels ved en Bestemmelse om, at Føgeden i Embeds Medfør skal gøre Skyldneren opmærksom paa denne hans Udtagelsesret, dels ved at gøre et muligt Afkald fra Skyldnerens Side paa denne Ret ugyldigt, og dels endelig ved ogsaa at give Skyldneren Ret til at udtage Genstande, som er særlig givne til Pant for den Fordring, i Anledning af hvilken

Udlæg søges. Udvalget stiller derfor Ændringsforslag Nr. 17 til § 14.

Udvalget mener ikke, at Justitsministeren skal være indskrænket til at konstituere een af Universitetets Lærere i Lovkyndighed i de kollegiale Retter, og foreslaar derfor, at saadan Konstitution skal kunne ske eventuelt af flere Universitetslærere. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 27 til § 20.

Ved Ændringsforslagene Nr. 6 og 7 om nye Paragraffer foreslaas det at udvide Adgangen for Retterne til at paalægge Vidner at give Møde for selve den dømmende Ret, naar Retten skønner, at deres Afhøring er af særlig Betydning for Sagens Oplysning.

Ændringsforslag Nr. 9 tilsigter at bevare den tvungne Forligsmægling, saa at en Sag, hvor denne er undladt, skal afvises ex officio. Herved er der taget Hensyn til det fra Forligskommissærerne modtagne Andragende, der findes optrykt som Bilag 1 til Betænkningen.

Ved Ændringsforslag Nr. 24 er det bl. a. tilsigtet at give ogsaa Sø- og Handelsretten en Repræsentant i det i Retsplejelovens § 1023 omtalte Raad.

Udvalget har ikke kunnet tiltræde Tanken i Lovforslagets § 21 om Oprettelsen af et Embede som Kommitteret ved Retsplejen. Man erkender det hensigtsmæssige i i den første Tid efter Retsplejelovens Ikrafttræden at have et Institut, der kan yde Raad og Vejledning i de mangfoldige Tvivlsmaal, der kan opstaa ved Reformens Udførelse i Praksis, men man finder det uhensigtsmæssigt at lade dette Institut bestaa af en enkelt Mand. Man foreslaar derfor, at det i § 1023 omhandlede Udvalg vælger et Raad paa 5 Medlemmer, som mundtligt eller skriftligt kan yde Dommere, Sagførere og andre til Retsplejen knyttede Personer, der maatte ønske det, Raad og Vejledning. Raadets Virksomhed er foreslaaet begrænset til 3 Aar efter Lovens Ikrafttræden. Der vil formentlig ved et saadant Raad være skabt en fyldestgørende Institution. (Ændringsforslag Nr. 24).